

Yirminci Söz'de,"Belki tılsımat-ı Kur'aniye ile onları teshir etmektir." ifadesiyle cinlerin teshir edilebileceği ifade edilmiştir. Bu tılsımatla kastedilen nedir veya hangi ayet veya surelerdir?

"Cenâb-ı Hak, mânen şu âyetin lisan-ı remziyle der ki: 'Ey insan! Bana itaat eden bir abdime cin ve şeytanları ve şerirlerini itaat ettiriyorum. Sen de Benim emrime musahhar olsan, çok mevcudat, hattâ cin ve şeytan dahi sana musahhar olabilirler.'"

"İşte, beşerin, san'at ve fennin imtizacından süzülen, maddî ve mânevî fevkalâde hassasiyetinden tezahür eden ispritizma gibi celb-i ervah ve cinlerle muhabereyi, şu âyet en nihayet hududunu çiziyor ve en faydalı suretlerini tayin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat şimdiki gibi, bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-ı habiseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır."(1)

Buradaki **tılsım** Kur'an'ın manevi terbiye ve dersleri sayesinde insanda hasıl olan kalbi ve imani kuvvettir. Yani Allah'a itaat ile dost olan birisine Allah her şeyi hizmetçi ve dost kılar demektir. Yoksa bir iki iksir, bir iki formül olup da cinleri itaat altına almak şeklinde değildir.

Cinleri ve şeytanları itaat altına almak ancak kuvve-i manevi ile mümkündür. Gerisi işin teferruat ve teknik boyutudur. Yani filanca ayet, filanca sure şöyle tesir eder demek işin teknik ve formül boyutudur. Allah itaat ve imanı olmayan birisi, bu ayetleri elli bin kez okusa da bir anlam ifade etmez.

İnsan sağlam iman ve kavi ibadet ile cinlere efendi olabilir. Lakin iman zayıf, ibadet nakıs ise onlara oyuncak ve maskara olur. Büyük alim ve evliyaların manevi kuvvetleri ile cinleri emri ve itaati altına alıp onları istihdam etmeleri, tarihte meşhur ve çokça vuku bulmuş şeylerdir. Sıradan insanların böyle şeylere tevessül etmeleri riskli ve tehlikelidir diyebiliriz.

(1) bk. [Sözler, Yirminci Söz, İkinci Makam](#)